

Posudek konzultantky
na rigorózní práci: Mgr. Lucia Laurincová
„Mobilita společností v Evropské unii“

Rigorózní práce se zabývá tématem, které se v relativně nedávné době otevřelo světu i z hlediska mezinárodního práva soukromého – mobilita společností. Internacionalisté se zde střetávají se specialisty z oboru práva obchodního, které pohlíží na tento fenomén z trochu odlišných pozic. Je tomu tak i v literatuře české a je to asi správné, protože oba tábory se svým způsobem vzájemně „kontrolují“ a případně korigují své závěry. Autorka se zabývá jak otázkami mezinárodního práva soukromého, tak zčásti i otázkami práva obchodního, zejména s ohledem na právo EU, ale i na současné novelizované české právo. Trochu postrádám vyjádření k rekodifikovanému českému právu, očekávám, že autorka se k příslušným ustanovením vyjádří při ústní obhajobě této práce.

Rigorózní práce je přehledná a logicky strukturovaná. Práce sestává ze šesti částí, většinou dále podrobněji rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. K práci je připojen poměrně bohatý seznam literatury, zahraniční i české, jakož i cenné odkazy na internetové zdroje. Práce je psána kultivovaně, s řadou odkazů, je zcela aktuální, a to, jak jsem již uvedla, s výjimkou pohledu na rekodifikovanou právní úpravu v České republice.

Po stručném Úvodu, kde jsou vymezeny cíle a záměry práce, se autorka věnuje vymezení pojmu společnosti v mezinárodním právu soukromém. V této souvislosti bych uvítala bližší zhodnocení toho, jak jsou právnícké a jiné než fyzické osoby vymezeny v rekodifikovaných předpisech (ke s. 9 práce). Druhá kapitola uvádí kritéria určení osobního statutu. Třetí kapitola se již zcela přesouvá do evropského práva a zaměřuje se na svobodu usazování v Evropské unii – v této a následující kapitole spatřuji těžiště celé rigorózní práce. Přitom se však autorka nevyhýbá českému právu a vyjadřuje se zejména k novelizované úpravě přemístění sídla v obchodním zákoníku, účinné od 1. ledna 2012. I v této souvislosti

by bylo vhodné srovnat tuto novelu obchodního zákoníku a novelu zákona o přeměnách s nově připravenou úpravou v zákoně o mezinárodním právu soukromém a v občanském zákoníku (ke s. 40-42 práce). Čtvrtá kapitola podrobně rozebírá judikáty SD EU, posledním komentovaným rozhodnutím je Cartesio. Zajímalo by mne nově projednávaný případ VALE, k tomu by se autorka mohla rovněž vyjádřit při ústní obhajobě. Pátá kapitola rozebírá nadnárodní společnosti, zajímavé jsou postřehy k evropské společnosti, obdobně by bylo vhodné se vyjádřit k EHVS. Má autorka nějaké údaje o praxi EHVS v České republice? Šestá kapitola uvádí relevantní směrnice, tedy 10. směrnici a návrh 14. směrnice, o němž však již delší dobu není slyšet: má autorka nějaké nové signály? Práce ústí v obsírnější a kulturně napsaný Závěr, se kterým lze souhlasit.

Rigorózní práci hodnotím pozitivně, autorka zpracovala vyčtené téma na velmi slušné úrovni, při ústní obhajobě by měla zodpovědět nastíněné otázky, které nejsou zcela jednoduché.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Lucii Laurincové přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 27.4.2012